

ZGODOVINA DRAVELJSKIH JASLIC

Dragi obiskovalci draveljskih jaslic,

dobrodošli v cerkvi Kristusovega učlovečenja!

Ne glede na to, ali ste prišli od blizu ali od daleč, peš ali z avtomobilom, s kolesom ali z javnim prevozom, se je bilo potrebno podati na pot iz udobja toplega doma. Kaj je tisto, kar vas je spodbudilo? Kaj vas je premaknilo? Kdo je bil tisti, ki vam je prinesel novico o naših jaslicah? Kdo vam je povedal, da so naše jaslice vredne ogleda?

Dobro je imeti v svojem življenju ljudi, ki nam prinašajo dobre novice! Vabim vas, da se jaslicam pustite nagovoriti, da boste lahko tudi vi postali nosilci dobre novice povsod tam, kjer živite in se gibljete - dobre novice o Božji skrbi in ljubezni, pa tudi dobre novice o draveljskih jaslicah.

V imenu draveljske jezuitske skupnosti in župnijske ekipe vam želim, da bi si v božičnem času vzeli čas za okušanje vsega lepega, ki ga v naša življenja prinaša novica o rojstvu Boga med nami.

p. Primož Jakop

1. Klasične jaslice (1992)
2. Klasične jaslice (1993)
3. Prvi Jeruzalem (1994)
4. Istrska vas (1995)
5. Dravlje (1996)
6. Opuščanje podeželja (1997)
7. Tista avtocesta (1998)
8. Pojdite in učite vse narode (1999)
9. Pot božjega ljudstva (2000)
10. Jaz sem pot, resnica in življenje (2001)
11. Svetniki (2002)
12. Poti zveličanja (2003)
13. Slovenske ljudske šege in navade od adventa do svečnice (2004)
14. Verstva sveta (2005)
15. Zgodba Kristusovega učlovečenja (2006)
16. Pojdi in ti delaj prav tako! (2007)
17. Jaz sem luč sveta (2008)
18. To je moje telo, ki se daje za vas (2009)
19. Vse v večjo božjo slavo (2010)
20. Vera, upanje, ljubezen (2011)
21. Marija Mati Cerkve, prosi za nas (2012)
22. Bog, ki gleda (2013)
23. »Hôdi za menoj!« (2014)
24. »Pridite v Gospodovo svetišče« (2015)
25. »Usmiljenja hočem in ne žrtve« (2016)
26. "In Beseda je človek postala" (2017)
27. "Drevo življenja" (2018)
28. "Luč sveti v temi" (2019)
29. "Emanuel, Bog je z nami!" (2020)
30. "Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence." (2021)

**»POJDITE TOREJ IN
NAREDITE VSE NARODE
ZA MOJE UČEN(E.«**

DRAVELJSKE JASLICE 2021

Letošnje Draveljske jaslice predstavljajo tretjo podobo tridelne slike zgodbe o odrešenju človeštva, kot jo prinaša Sveto pismo. Pred tremi leti smo upodobili zgodovino odrešenja od začetka človeštva, se pravi, Adama in Eve do rojstva Jezusa, Božjega Sina, učlovečene Božje Besede. Nato smo leto kasneje nadaljevali od tam in spremljali Jezusovo življenje od rojstva preko smrti in vstajenja do vnebovhoda. Lani razmere niso dopuščale druženja, zato izdelovanje jaslic v običajnem obsegu ni prišlo v poštev, temveč smo ob vhodu v cerkev postavili le klasičen božični prizor.

Letos torej zgodbo nadaljujemo tako, kot jo nadaljuje Sveto pismo: Jezus je ob svojem vnebovhodu učencem obljubil, da jim bo poslal Tolažnika, Svetega Duha, da jih bo navdihoval in vodil pri nalogi, da naredijo vse narode za njegove učence. Kako se je torej razvijala krščanska skupnost?

Zbrani okoli Jezusove matere Marije apostoli zvesto in vztrajno molijo, dokler Sveti Duh ne pride nanje v podobi ognjenih jezikov, apostoli pa prejmejo tudi dar jezikov, da so lahko mnogotere obiskovalce Jeruzalema nagovoril v njihovih lastnih jezikih.

Opogumljeni in spodbujeni od Svetega Duha se apostoli odpravijo oznanjat Božje kraljestvo po vsem svetu. Apostole si je Jezus poklical ob različnih trenutkih iz zelo različnih okolij.

Sporočilo, ki ga apostoli prenašajo ustno, se sčasoma preljuje tudi v pisno obliko in ga danes poznamo pod imenom "evangelij", kar je le grška beseda za izraz "do-

bra novica". V zgodovini je znanih več evangelijev, a le štirje so bili prepoznani kot pristni in koristni za branje: Markov, Matejev, Lukov in Janezov.

Za časa vladanja nekaterih rimskih cesarjev so kristjane močno preganjani. Veliko kristjanov kljub preganjanju ohrani vero in je zanj pripravljenih dati tudi svoje življenje, kar pri mnogih ljudeh vzbudi občudovanje in željo po posnemanju.

Razmere se močno spremenijo, ko v 4. stoletju cesar Konstantin postane kristjan in ustavi preganjanje kristjanov. Krščanstvo sčasoma postane prevladujoče verstvo rimskega cesarstva, cesar pa v Lateranu postavi prvo baziliko in jo podari papežu.

Krščanstvo cveti, obenem pa je to čas, ko se temeljne resnice krščanske vere še razčiščujejo na cerkvenih zborih oziroma koncilijih. Ker Cerkev raste in se širi, se pokaže tudi potreba po boljši organizaciji.

Mučeništvo, se pravi, dati življenje za Kristusa, se v času preganjanja uveljavi kot edino pravo pričevanje osebne vere. Ko preganjanje preneha, kristjani iščejo drugačne načine, kako svoje življenje posvetiti Jezusu. Odgovor najdejo v odhodu v puščavo: sprva kot menihi samotarji, sčasoma pa nastanejo meniške skupnosti, iz katerih se postopoma razvijajo redovi in redovniško življenje.

Skozi vso zgodovino Cerkve prepoznavamo pomembnost vrhunskih filozofov in teologov, ki so ob svoji intelektualni briljantnosti tudi globoki molivci, kajti le na ta način se lahko razvija vrhunska teologija, recimo nauk o zakramentih.

Kristjani pa s svojim življenjem nismo vedno zgled. En primer so križarske vojne, v svojem izvoru dobra ideja o tem, da bi Sveto deželo nadzorovali kristjani in tako zagotavljali varno pot vsem romarjem, a se je ideja zaradi človeške grešnosti hitro skvarila in prinesla veliko gorja. Drug primer je delitev: ob prelomu tisočletja na vzhodne (pravoslavne) in zahodne kristjane, v 15. stoletju pa še na katoličane in celo vrsto protestantov. To, da Kristusovi učenci nismo ena Cerkev, je res veliko pohujšanje za svet.

Kljub temu, da je Cerkev zaradi človeške krhkosti grešna, pa v njej nenehno deluje tudi Jezusov Duh, ki lahko tudi iz slabih stvari naredi kaj dobrega. Na temelju pravoslavne tradicije tako na Zahodu lahko ponovno odkrivamo bogastvo in lepoto pisanja ikon, protestantom pa se lahko zahvalimo za prevode Svetega pisma v domače jezike in popularizacijo branja Svetega pisma.

Lutrov poziv k prenovi je dobil svoj odmev tudi znotraj Katoliške Cerkve: nastali so novi redovi, več poudarka se je začelo dajati vzgoji in izobrazbi.

Skozi vsa ta obdobja pa Cerkev še vedno ohranja živo Jezusovo prvotno naročilo o prinašanju dobre novice o odrešenju vsem ljudem vseh krajev in časov. Tudi v slovenski Cerkvi nikoli ni manjkalo misijonarjev, ki so šli vsepovsod po svetu, kamor jih je vodil Sveti Duh.

Jaslice postavljajo vprašanje vsakemu od nas: o čem pričujem s svojim življenjem? Kaj je temeljno sporočilo mojega življenja?